

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

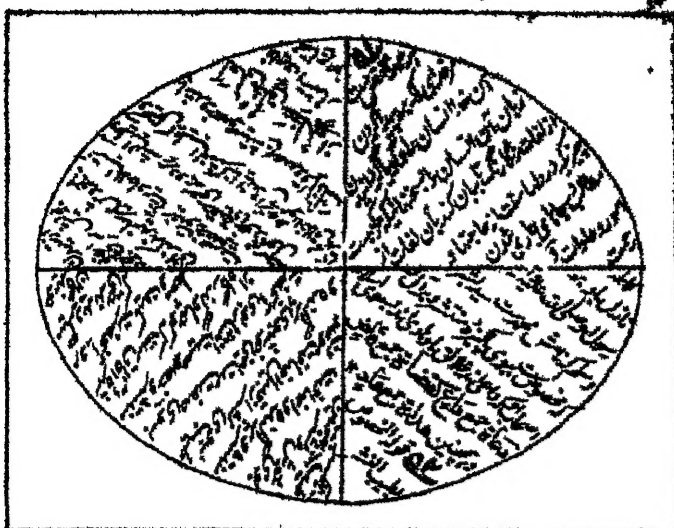
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم من أجل الدنيا والآخرة

والله اعلم بالصواب

مطبع دار الفکر في بيروت

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله على ما خلق الإنسان و أنطقه باللسان يكلمات
مؤتلة من أغاني مختلفة في تعبيرها كما في الصدور من الحجاب
في مجاري الأمور والعادات والصلوة على رسول الله محمد سيد
البشر المصطفى وطيب البشر على آله وأصحابه بعد دعاء الأنام و
هكذا الإسلام بدأ انكار كتابت مؤتب ومفضل تصرف عن عرب جل
وي خرج بايت مضمون هربا مثل بونج فصل تام وي بونج كنجست
باب اول در شناختن مجاری صرف افعال اسما و روی بونج فصلست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣

[illegible]

تبرکات

الولى غفر الله له
الولى غفر الله له

44

در اصل کلی
بدو یا خارج شد
بجای آنکه
نزدیک است
آن را بدین
چند و پنج
شماره

نمی غائب مجبول لا یبع لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع
لا یبع نهی حاضر معروف بانون ثقیله لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن
لا یبعن لا یبعن نهی حاضر مجبول بانون ثقیله لا یباع لا یباع لا یباع
لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع نهی غائب معروف بانون ثقیله
لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن
نمی غائب مجبول بانون ثقیله لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع
لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع نهی حاضر معروف بانون
خفیفه لا یبعن لا یبعن لا یبعن نهی حاضر مجبول بانون خفیفه
لا یباع لا یباع لا یباع نهی غائب معروف بانون خفیفه
لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن لا یبعن
بانون خفیفه لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع لا یباع
اسم فاعل بائع بائع بائعون بائع بائع بائع بائع
اسم مفعول مبیع مبیعان مبیعون مبیعة مبیعان مبیعان
قانون یبعن فروختن آن همه زمان در اصل یبعن بوده است نقل کرده

[illegible][illegible]

19

بانون ثقيله خائف خائف خائف خائف خائف خائف
 مجهول بانون ثقيله الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 الخائف الخائف معروف بانون ثقيله الخائف الخائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 مجهول بانون ثقيله الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 خائف خائف خائف خائف خائف خائف خائف خائف
 الخائف الخائف الخائف معروف بانون خفيفه الخائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف مجهول بانون خفيفه
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 خائف خائف خائف خائف خائف خائف خائف خائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف
 الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف الخائف

نهی حاضر معروف بانون ثقیله لا تخافن لا تخافان لا تخافن
 لا تخافن لا تخافان لا تخافن نهی حاضر مجهول بانون ثقیله
 لا تخافن لا تخافان لا تخافن لا تخافن لا تخافان لا تخافان
 نهی غائب معروف بانون ثقیله لا یخافن لا یخافان لا یخافن
 لا یخافن لا یخافان لا یخافن لا یخافن لا یخافان نهی غائب
 مجهول بانون ثقیله لا یخافن لا یخافان لا یخافن لا یخافن
 لا یخافان لا یخافان لا یخافان لا یخافان نهی حاضر معروف
 بانون خفیفه لا تخافن لا تخافن لا تخافن نهی حاضر مجهول
 بانون خفیفه لا یخافن لا یخافن لا یخافن نهی غائب معروف
 بانون خفیفه لا یخافن لا یخافن لا یخافن لا یخافن نهی
 غائب مجهول بانون خفیفه لا یخافن لا یخافن لا یخافن
 لا یخافان لا یخافان لا یخافان لا یخافان
 لا تخافن اسم فاعل خائف خائفان خائفون خائفه خائفان
 خائفات اسم مفعول یخوفون یخوفان یخوفون یخوفون
 یخوفات باکما اسم مفعول چون واوی باشد بر مفعول قیاس کنند مانند
 یخوفون یخوفان یخوفان یخوفان یخوفان یخوفان

۱- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۲- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۳- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۴- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۵- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۶- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۷- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۸- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۹- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد
 ۱۰- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد

[illegible]

[illegible][illegible]

تجربہ سے پہلے ہی میں نے یہ سیکھ لیا تھا کہ ہر کلمہ کی اپنی ہی ساخت ہے اور ہر کلمہ کی اپنی ہی معنی ہے۔

تو انہی کلموں پر اصل دعوہ ہوا و یا گشت یعنی شد زیر کہ ہوا و کہ در آخر کلمہ
 ہو و پیش از وی کسر باشد آن واو یا گرد زیر کہ واو انس کسر بہ منزلہ ضمہ باشد و
 پس کسر دشوار دارند یعنی کہ بنامی فعل مدح عرب نیامده است و عواد اصل
 دعوہ و او یا گشت دعوہ شد بعد از ان ضمہ پرو و شوار داشتند نقل کردہ با قبل
 داوند بعد سبب حرکت با قبل دو ساکن ہم آمدند و او یا یکی را بیفکنند دعوہ شد یعنی عوا
 در اصل یک دعوہ بودہ است و او اخت ضمہ بود دیگر بر روی دشوار داشتند ساکن
 کردند یک دعوہ شد یک عو کہ میخوانند آن ہمہ مروان اصل یک دعوہ بود و او اخت
 ضمہ بود ضمہ دیگر بر روی دشوار داشتند ساکن کردند و ساکن ہم آمدند و او اول الحذف
 کردند یک دعوہ شد یک عو کہ میخوانند آن ہمہ زنان بر اصل خودست شد یعنی در اصل
 یک دعوہ بود کسرہ پرو و دشوار داشتند نقل کردہ با قبل داوند بعد از الہ حرکت
 با قبل واو یا گشت دو ساکن ہم آمدند یکی را بیفکنند شد یعنی شد یعنی
 در اصل یک دعوہ بودہ است و او یا گشت یعنی شد بعد از ان یا الف گشت
 یک علی شد زیر چہ ہوا و کہ در کمال ثلث باشد چون رایج گرد و یا زیادہ از رایج حرکت با قبل
 و او مخالف او باشد آن واو یا گرد و چون اعلیت و استعلیت کہ یک دعوہ
 در اصل کہ یک دعوہ بودہ است و او افتاد کہ یک دعوہ شد زیر چہ ہوا و او یا کہ

نہیں ہوا و کہ در آخر کلمہ
 ہو و پیش از وی کسر باشد آن
 پس کسر دشوار دارند یعنی کہ
 دعوہ و او یا گشت دعوہ شد بعد
 داوند بعد سبب حرکت با قبل دو
 در اصل یک دعوہ بودہ است و او
 کردند یک دعوہ شد یک عو کہ
 ضمہ بود ضمہ دیگر بر روی
 کردند و ساکن ہم آمدند و او
 شد یعنی در اصل خودست شد
 یک دعوہ بود کسرہ پرو و
 یا گشت دو ساکن ہم آمدند یکی
 شد یعنی شد یعنی
 کہ یک دعوہ بودہ است و او
 یک علی شد زیر چہ ہوا و کہ
 و او مخالف او باشد آن واو
 در اصل کہ یک دعوہ بودہ
 شد زیر چہ ہوا و او یا کہ

تجربہ سے پہلے ہی میں نے یہ سیکھ لیا تھا کہ ہر کلمہ کی اپنی ہی ساخت ہے اور ہر کلمہ کی اپنی ہی معنی ہے۔

[illegible]

و در بابی که در علم طالعیه مذکور است در بابی که در علم طالعیه مذکور است
 این باب باشد و مضارع معروف یَتَسَاوَى یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ
 یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ
 یا شد و الف و همچنین در تَسَاوَى و تَسَاوَوْنَ و این الف از هر دو جمع مذکر و
 واحد مؤنث حاضر اجتماع ساکنین بیفتاد و در بابی صیغها و او را باشد و بیرون جمع طالعیه مذکور است
 و تَسَاوَوْنَ و این و از هر دو جمع مؤنث حاضر تَعْلِيل کیسان گزیده اصل و صیغه تَسَاوَوْنَ و وزن متقابلین
 و اصل جمع تَسَاوَوْنَ و وزن متقابلین و در مضارع معروف این باب هر جملها هم یکبار
 جز از جهت تخفیف بیندازند و در مضارع مجهول و در مضارع مجهول باب فاعله خواهد شد
 مضارع مجهول یَتَسَاوَى یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ
 از برقیاس معروف در تَعْلِيل نفی بلیم و فعل مضارع معروف و تَسَاوَوْنَ یَتَسَاوَوْنَ
 تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ و تَسَاوَوْنَ
 از اخیر در واحد مذکر فاعله حاضر و واحد مؤنث و در صیغه متکلمه سقوط فاعله از این زمان و از هر دو جمع
 مضارع مضوم و در بابی امور سوای حذف تا بسبب اجتماع و تَعْلِيل معلوم مضارع بالاهم و وزن
 تَقْدِیر یون صیغهای مکرر لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ
 لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ لیتَسَاوَوْنَ
 لیتَسَاوَوْنَ واحد مذکر فاعله از تَسَاوَوْنَ بنا بر مخرج نون تاکید تَقْدِیر را از آخر جدا
 که قابل مفتوح شود و الف بعد از آن قابل حرکت خواهد بود و از آنجا که در وزن مذکر چون نون تَقْدِیر آمد
 نون از برای افتاد و ساکن جمع شدند و او علامت جمع که باقیش مفتوح است و نون تَقْدِیر برای فعل التَقَا
 ساکنین و از آنکه در نبود ضمیر که حرکت مناسب بود و از آنکه در نون تَقْدِیر آمدن نون تَقْدِیر و نون

احوالی بایست که پیش از اینست که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 قیاس است بر این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 فرق نیست از این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 علامت است بر این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 از این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 تاسی مخدوف بر این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 بر این قیاس است که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 بانون ثقیله تساویان تساویان تساویان قیاس است بر این
 ثقیله تساویان تساویان تساویان تساویان قیاس است بر این
 امثالها امثالها امثالها امثالها قیاس است بر این
 بانون خفیفه تساویان تساویان تساویان قیاس است بر این
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 قیاس است بر این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 متساویان متساویان متساویان متساویان قیاس است بر این
 آن سبب ثقل و در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 سالم از این که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 در اصل متساویان متساویان متساویان متساویان قیاس است بر این
 که در این کتاب مذکور است که در این کتاب مذکور است که در این کتاب

2000

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

در این کتاب که هر دو حرکت یکی اندک و یکی بیشتر از دیگری است

تفاوت شدنی که هر دو حرکت یکی اندک و یکی بیشتر از دیگری است
 بهم آیند و هر دو متحرک باشند حرکت لازم و طر از التباس بهم آید
 و سخن بر بای و خاصی نباشد حرف اول را ساکن کنند اگر نباشد و دوم او قاعده
 چون **يَذُوبُ وَيُحْضِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ** و در ذین و اخوات
 آن او قاعده نشد زیرا که حرف دوم متحرک نیست و در **يَذُوبُ** ^{و در ذین} او قاعده
 نشد زیرا که حرکت حرف دوم لازم نیست و در **يَذُوبُ** او قاعده نشد زیرا که التباس
 این نیست و در **يَذُوبُ** او قاعده نشد زیرا که حرف دوم متحرک است اگر او قاعده کند اسحاق
 باطل شود **يَذُوبُ** در اصل **يَذُوبُ** بود حرکت بای اول را نقل کرده بماقبل دادند
 و بار دیگر او قاعده کردند **يَذُوبُ** شد زیرا که هر جا که او قاعده کنند بگریزند که قبل آن مدغم
 متحرکست یا ساکن اگر متحرک باشد حرکت حرف اول را باینند از مد و ساکن کرده در دوم
 او قاعده کنند و اگر ساکن باشد حرکت مدغم را او بپس او قاعده کنند چون **يَذُوبُ**
يَذُوبُ وَيُحْضِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ
^{العلق} **يَذُوبُ** در اصل **يَذُوبُ** بود بای اول ساکن شد از جهت او قاعده و ثانی
 ساکن شد بلم جازمه پس دو ساکن بهم آیند و در سخن عرب دو ساکن بهم نیایند مگر
 در وقف حرف آخر حرکت نماند تعطی فتوح **يَذُوبُ وَيُحْضِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ**

در این کتاب که هر دو حرکت یکی اندک و یکی بیشتر از دیگری است
 بهم آیند و هر دو متحرک باشند حرکت لازم و طر از التباس بهم آید
 و سخن بر بای و خاصی نباشد حرف اول را ساکن کنند اگر نباشد و دوم او قاعده
 چون **يَذُوبُ وَيُحْضِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ** و در ذین و اخوات
 آن او قاعده نشد زیرا که حرف دوم متحرک نیست و در **يَذُوبُ** ^{و در ذین} او قاعده
 نشد زیرا که حرکت حرف دوم لازم نیست و در **يَذُوبُ** او قاعده نشد زیرا که التباس
 این نیست و در **يَذُوبُ** او قاعده نشد زیرا که حرف دوم متحرک است اگر او قاعده کند اسحاق
 باطل شود **يَذُوبُ** در اصل **يَذُوبُ** بود حرکت بای اول را نقل کرده بماقبل دادند
 و بار دیگر او قاعده کردند **يَذُوبُ** شد زیرا که هر جا که او قاعده کنند بگریزند که قبل آن مدغم
 متحرکست یا ساکن اگر متحرک باشد حرکت حرف اول را باینند از مد و ساکن کرده در دوم
 او قاعده کنند و اگر ساکن باشد حرکت مدغم را او بپس او قاعده کنند چون **يَذُوبُ**
يَذُوبُ وَيُحْضِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ
^{العلق} **يَذُوبُ** در اصل **يَذُوبُ** بود بای اول ساکن شد از جهت او قاعده و ثانی
 ساکن شد بلم جازمه پس دو ساکن بهم آیند و در سخن عرب دو ساکن بهم نیایند مگر
 در وقف حرف آخر حرکت نماند تعطی فتوح **يَذُوبُ وَيُحْضِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ وَيُحْذِرُ**

در این کتاب که هر دو حرکت یکی اندک و یکی بیشتر از دیگری است

در این باب از افعال و در هر است مطاوعت ثلاثی بحر چون
 قطع و قطع و ابتدای فعل چون انطلق خاصیت باب اول
 و اول لال سحر است الوان و عجیب چون بسود و اسود سیاه
 شدن و احوال و احوال کار چشم شدن و ابتدای فعل چون انطلق
 پرگنده شد آب چشم و آب لیل نیم شب پس خاصیت باب انفعال
 سبانه چون بخشوشن سخن درشت شد و آه و غمی سخت گم شد باب
 افعّل فرع با تفعّل است از آنچه ز باب تفعّل کلماتی چند که فای آن مجانس
 تایی تفعّل بوده است تا را با قبل کردند و او خام کردند و الف وصل آوردند
 افعّل شد چون یاد تفر که و اصل تفر بود تا را و ال کردند و ال آورد ال
 او خام کردند چون از جهت او خام اول کلمه ساکن شد الف وصل آوردند
 یاد تفر شد و چنانکه افعّل فرع تفعّل است افاعل نیز فرع تفاعل است
 چون اذ امر و تذا امر و بسیار باشد که بعضی کلمه ازین بابها
 موافق بعض آید چون قو و استقر و رآل و استزل و دل و
 استدل و وقع و واقع و رافع و رافع و روم و روم و خاصیت

در این باب از افعال و در هر است مطاوعت ثلاثی بحر چون
 قطع و قطع و ابتدای فعل چون انطلق خاصیت باب اول
 و اول لال سحر است الوان و عجیب چون بسود و اسود سیاه
 شدن و احوال و احوال کار چشم شدن و ابتدای فعل چون انطلق
 پرگنده شد آب چشم و آب لیل نیم شب پس خاصیت باب انفعال
 سبانه چون بخشوشن سخن درشت شد و آه و غمی سخت گم شد باب
 افعّل فرع با تفعّل است از آنچه ز باب تفعّل کلماتی چند که فای آن مجانس
 تایی تفعّل بوده است تا را با قبل کردند و او خام کردند و الف وصل آوردند
 افعّل شد چون یاد تفر که و اصل تفر بود تا را و ال کردند و ال آورد ال
 او خام کردند چون از جهت او خام اول کلمه ساکن شد الف وصل آوردند
 یاد تفر شد و چنانکه افعّل فرع تفعّل است افاعل نیز فرع تفاعل است
 چون اذ امر و تذا امر و بسیار باشد که بعضی کلمه ازین بابها
 موافق بعض آید چون قو و استقر و رآل و استزل و دل و
 استدل و وقع و واقع و رافع و رافع و روم و روم و خاصیت

در این باب از افعال و در هر است مطاوعت ثلاثی بحر چون
 قطع و قطع و ابتدای فعل چون انطلق خاصیت باب اول
 و اول لال سحر است الوان و عجیب چون بسود و اسود سیاه
 شدن و احوال و احوال کار چشم شدن و ابتدای فعل چون انطلق
 پرگنده شد آب چشم و آب لیل نیم شب پس خاصیت باب انفعال
 سبانه چون بخشوشن سخن درشت شد و آه و غمی سخت گم شد باب
 افعّل فرع با تفعّل است از آنچه ز باب تفعّل کلماتی چند که فای آن مجانس
 تایی تفعّل بوده است تا را با قبل کردند و او خام کردند و الف وصل آوردند
 افعّل شد چون یاد تفر که و اصل تفر بود تا را و ال کردند و ال آورد ال
 او خام کردند چون از جهت او خام اول کلمه ساکن شد الف وصل آوردند
 یاد تفر شد و چنانکه افعّل فرع تفعّل است افاعل نیز فرع تفاعل است
 چون اذ امر و تذا امر و بسیار باشد که بعضی کلمه ازین بابها
 موافق بعض آید چون قو و استقر و رآل و استزل و دل و
 استدل و وقع و واقع و رافع و رافع و روم و روم و خاصیت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

این است که در هر کلمه که مضاعف باشد و هموز بر سبیل قلت چون
 بفتح و سبیل و ذی کب و طامن و مضاعف وی مرکب باشد از
 دو حرف مکرر چون زحیح فاما حوقل سخت پشید و دهو و روزگار
 گذرانید و بیطن ز شک ستور شد و سلفی بر پشت یگانه طحی است مثلاً
 برای معنی زیادت حروف علت آما آن چیزی را که تعلق دارد بر فعل
 است مصدر و زمان فعل و مکان فعل و فاعل و مفعول مصدر برای آن که
 و مصدر آمده است بیکر آن حاجت نیست لیکن مصدر باب
 افعال فاعل و مفعول نیز آمده است چون والکاف حان حرقاً ای
 احرأقا والله انبت کومن الارض نباتاً ای انبات و مصدر
 باب تفعیل تفعلة و تفعال و فاعل و مفعول آمده است
 چون تذکره و تذکر و سلام و کتاب و کتاب و تفعلة بیشتر
 معتل لام و هموز لام باشد چون تربیه و تفسلیه و حج نیز باشد بر سبیل
 قلت چون تذکره و تذکر و مصدر باب تفعیل و فاعل آید چون
 ملق و لا فامصدر باب مفاعلة فاعل و فاعل آید چون

[illegible]

وَمِنْهُمَا مَنْ يَنْتَظِرُ نَزْلَ الْمَلَكِ وَمِنْهُمَا مَنْ يَنْتَظِرُ الْمَوْتَ

فَأَكَلُ مَا تَأْكُمُ الْأَنْفُسُ لَا تَزِدُكُمْ شَيْئًا وَلَا تُنْقِصُكُمْ شَيْئًا
 وَرَبُّكَ الْأَكْسَنُ وَرَبُّكَ الْأَعْلَى
 بَكْسَرِينَ يَبْشُرُونَ زَمَانَ أَزْوَى يَوْمَ بَكْسَرِينَ يَكِيدُونَ زَمَانَ يَفْعَلُونَ
 مَا يَشَاءُ جَاءَ نَزْلُ يَوْمِ نَزْلٍ وَمَنْ يَنْتَظِرُ جَاءَ فِرْعَوْنَ وَوَقْتُ فِرْعَوْنَ
 وَارْتَعَلُ فَاكْسَرِينَ مَفْعُولٌ أَنْ يَرَى بَابِي كَمَا بَشُرُ جَوْنِ مَوْجِدٌ وَمَوْجِدٌ
 وَارْتَعَلُ لَامٍ وَمَضَاعِفُ مَفْعُولٌ بِاشْتِغَالِ عَيْنٍ جَوْنِ مَا فِي جَاءِ بَابِي
 وَوَقْتُ آدَمَ وَمَنْ يَنْتَظِرُ جَاءَ تِيرَانِ آخِثٍ وَوَقْتُ تِيرَانِ آخِثٍ وَمَوْجِدٌ
 جَاءَ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ وَمَوْجِدٌ جَاءَ آرَامِ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ آرَامِ كَرِيخَتِ
 وَهَرِيخَتِ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ
 بَرْدِ زَمَانِ مَفْعُولٌ بِفَتْحِ عَيْنٍ يَبْشُرُ جَوْنِ مَكْنُوتِ جَاءِ نَبِشَتِ وَوَقْتُ
 نَبِشَتِ وَمَنْ يَنْتَظِرُ جَاءَ شَنِيدِ وَوَقْتُ شَنِيدِ وَمَوْجِدٌ جَاءِ بَرِيدِ وَوَقْتُ
 بَرِيدِ أَلَا مَشْرِقًا وَمَغْرِبًا وَمَسْقُوطًا وَمَنْبُتًا وَمَغْرِبًا شَارِطًا
 وَوَرْدًا وَمَسْكُونًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا
 وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا
 وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا

وَمِنْهُمَا مَنْ يَنْتَظِرُ نَزْلَ الْمَلَكِ وَمِنْهُمَا مَنْ يَنْتَظِرُ الْمَوْتَ
 وَأَكَلُ مَا تَأْكُمُ الْأَنْفُسُ لَا تَزِدُكُمْ شَيْئًا وَلَا تُنْقِصُكُمْ شَيْئًا
 وَرَبُّكَ الْأَكْسَنُ وَرَبُّكَ الْأَعْلَى
 بَكْسَرِينَ يَبْشُرُونَ زَمَانَ أَزْوَى يَوْمَ بَكْسَرِينَ يَكِيدُونَ زَمَانَ يَفْعَلُونَ
 مَا يَشَاءُ جَاءَ نَزْلُ يَوْمِ نَزْلٍ وَمَنْ يَنْتَظِرُ جَاءَ فِرْعَوْنَ وَوَقْتُ فِرْعَوْنَ
 وَارْتَعَلُ فَاكْسَرِينَ مَفْعُولٌ أَنْ يَرَى بَابِي كَمَا بَشُرُ جَوْنِ مَوْجِدٌ وَمَوْجِدٌ
 وَارْتَعَلُ لَامٍ وَمَضَاعِفُ مَفْعُولٌ بِاشْتِغَالِ عَيْنٍ جَوْنِ مَا فِي جَاءِ بَابِي
 وَوَقْتُ آدَمَ وَمَنْ يَنْتَظِرُ جَاءَ تِيرَانِ آخِثٍ وَوَقْتُ تِيرَانِ آخِثٍ وَمَوْجِدٌ
 جَاءَ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ وَمَوْجِدٌ جَاءَ آرَامِ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ آرَامِ كَرِيخَتِ
 وَهَرِيخَتِ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ وَوَقْتُ كَرِيخَتِ
 بَرْدِ زَمَانِ مَفْعُولٌ بِفَتْحِ عَيْنٍ يَبْشُرُ جَوْنِ مَكْنُوتِ جَاءِ نَبِشَتِ وَوَقْتُ
 نَبِشَتِ وَمَنْ يَنْتَظِرُ جَاءَ شَنِيدِ وَوَقْتُ شَنِيدِ وَمَوْجِدٌ جَاءِ بَرِيدِ وَوَقْتُ
 بَرِيدِ أَلَا مَشْرِقًا وَمَغْرِبًا وَمَسْقُوطًا وَمَنْبُتًا وَمَغْرِبًا شَارِطًا
 وَوَرْدًا وَمَسْكُونًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا
 وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا وَمَوْجِدًا

وَمِنْهُمَا مَنْ يَنْتَظِرُ نَزْلَ الْمَلَكِ وَمِنْهُمَا مَنْ يَنْتَظِرُ الْمَوْتَ

و کتب سکتا اگر سکتا باشد از باب فاعل بکسرین که مصدر او بر وزن مفعول

بکسرین تأیید چون وَعَدَ مَوْعِدًا وَصَنَعَ مَوْضِعًا و بسیار جا است که
 در آنهای مکان نادر آید چون مَعْقِدًا وَمَنْعِقًا و منشعبه ثلاثی مکان
 زمان و مصدر و مفعول هم بر یک فن آید چون مَسْكُمُ بَیَّاتٍ گرامی کردن و
 گرامی کردن گرامی کردن و گرامی کردن و مَسْكُمُ بَیَّاتٍ گرامی کردن و
 ترسانیدن ترسانیدن ترسانیده شد و فاعل و مفعول یاد میزن
 بیان کردیم اما باید دانست که اسم فاعل از باب فاعل بکسرین لا محاله
 و فاعلها فی المستقبل شش گانه آید فاعل چون سَلَّمَ و مَلَّ و فَعَّلَ
 چون مَتَّبِعَ و مَلَّ و فَعَّلَ چون خَلَّ و رَوَّحَ و أَفْعَلَ چون
 وَاَعْتَنَ و مَوْنَنَه فَعْلًا چون حَوَّنَا و عَيْنَا و جَعَلْنَا فَعْلًا چون
 حَوَّنَا و عَيْنَا و فَعْلًا چون سَكَّرَانَ و عَطَّشَكَ و مَوْنَنَةً و
 فَعْلًا چون سَكَّرَانَ و عَطَّشَكَ و فَعْلًا چون عَمَّنَّ و مَحْصَنًا و
 فَعْلًا صفت عارض را باشد از جنس و عطفش ضد آن چون سَرَّكَانَ و
 شَبَّحَانَ و أَفْعَلَ صفت را باشد از لوان و عطفش چنانکه آخر هر دو سرخ

و کتب سکتا اگر سکتا باشد از باب فاعل بکسرین که مصدر او بر وزن مفعول
 بکسرین تأیید چون وَعَدَ مَوْعِدًا وَصَنَعَ مَوْضِعًا و بسیار جا است که
 در آنهای مکان نادر آید چون مَعْقِدًا وَمَنْعِقًا و منشعبه ثلاثی مکان
 زمان و مصدر و مفعول هم بر یک فن آید چون مَسْكُمُ بَیَّاتٍ گرامی کردن و
 گرامی کردن گرامی کردن و گرامی کردن و مَسْكُمُ بَیَّاتٍ گرامی کردن و
 ترسانیدن ترسانیدن ترسانیده شد و فاعل و مفعول یاد میزن
 بیان کردیم اما باید دانست که اسم فاعل از باب فاعل بکسرین لا محاله
 و فاعلها فی المستقبل شش گانه آید فاعل چون سَلَّمَ و مَلَّ و فَعَّلَ
 چون مَتَّبِعَ و مَلَّ و فَعَّلَ چون خَلَّ و رَوَّحَ و أَفْعَلَ چون
 وَاَعْتَنَ و مَوْنَنَه فَعْلًا چون حَوَّنَا و عَيْنَا و جَعَلْنَا فَعْلًا چون
 حَوَّنَا و عَيْنَا و فَعْلًا چون سَكَّرَانَ و عَطَّشَكَ و مَوْنَنَةً و
 فَعْلًا چون سَكَّرَانَ و عَطَّشَكَ و فَعْلًا چون عَمَّنَّ و مَحْصَنًا و
 فَعْلًا صفت عارض را باشد از جنس و عطفش ضد آن چون سَرَّكَانَ و
 شَبَّحَانَ و أَفْعَلَ صفت را باشد از لوان و عطفش چنانکه آخر هر دو سرخ

و کتب سکتا اگر سکتا باشد از باب فاعل بکسرین که مصدر او بر وزن مفعول
 بکسرین تأیید چون وَعَدَ مَوْعِدًا وَصَنَعَ مَوْضِعًا و بسیار جا است که
 در آنهای مکان نادر آید چون مَعْقِدًا وَمَنْعِقًا و منشعبه ثلاثی مکان
 زمان و مصدر و مفعول هم بر یک فن آید چون مَسْكُمُ بَیَّاتٍ گرامی کردن و
 گرامی کردن گرامی کردن و گرامی کردن و مَسْكُمُ بَیَّاتٍ گرامی کردن و
 ترسانیدن ترسانیدن ترسانیده شد و فاعل و مفعول یاد میزن
 بیان کردیم اما باید دانست که اسم فاعل از باب فاعل بکسرین لا محاله
 و فاعلها فی المستقبل شش گانه آید فاعل چون سَلَّمَ و مَلَّ و فَعَّلَ
 چون مَتَّبِعَ و مَلَّ و فَعَّلَ چون خَلَّ و رَوَّحَ و أَفْعَلَ چون
 وَاَعْتَنَ و مَوْنَنَه فَعْلًا چون حَوَّنَا و عَيْنَا و جَعَلْنَا فَعْلًا چون
 حَوَّنَا و عَيْنَا و فَعْلًا چون سَكَّرَانَ و عَطَّشَكَ و مَوْنَنَةً و
 فَعْلًا چون سَكَّرَانَ و عَطَّشَكَ و فَعْلًا چون عَمَّنَّ و مَحْصَنًا و
 فَعْلًا صفت عارض را باشد از جنس و عطفش ضد آن چون سَرَّكَانَ و
 شَبَّحَانَ و أَفْعَلَ صفت را باشد از لوان و عطفش چنانکه آخر هر دو سرخ

از حیات
بجای تو
آسمان من
بی جای تو
نیاید سواد
سهند و سبا
گزارند تا بجز
محب

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

(Handwritten notes at the bottom of the page, written diagonally from right to left.)

چون در سخن آسم متکلم آن باشد که در آخر او سه حرکت تنوین نماید چون

تکلم و غیر تکلم آسم متکلم آن باشد که در آخر او سه حرکت تنوین نماید چون

تکلم و غیر تکلم آسم غیر تکلم آن باشد که یک حالت را از هم گرفته باشد چون

انت و کیف و حیث آسم تکلم کم از سه حروف زیاده پنج حروف نباشد

مگر از پس حذف و زیادت و غیر تکلم کم ازین و زیاده ازین می باشد چون

آسم و عین و هو و کاء و آسم مشتق آن باشد که ماخوذ باشد از اسمی

و غیر چون سماء که ماخوذست از سماء و دنیا که ماخوذست از دنیاء

بسیب قرب او ببال و بعد از آخرت آسم جامد آن باشد که ماخوذ

نباشد از کلمتی چون رخیل و رخیل و آسم وخیل آن باشد

که از سخن عرب نباشد و در میان سخن عرب کاربرد نباشد چون

فرخ و سگ که این کلمه برومی ست و ضد آن اصلی ست چون الجمل

آسم معرب آن باشد که کلمه عجمی باشد و بعضی حروف او را بدل

کنند تا بعربیت نزدیک گردد و کاربرد چون صبح و شجر و قو

و فیروز و ج در تعریب چنگ و مشکوف و پیروزه گویند و ضد

وی عربی ست و آسم مذکر است که موضوع نباشد از جهت نوشتن

چون در سخن آسم متکلم آن باشد که در آخر او سه حرکت تنوین نماید چون
تکلم و غیر تکلم آسم غیر تکلم آن باشد که یک حالت را از هم گرفته باشد چون
انت و کیف و حیث آسم تکلم کم از سه حروف زیاده پنج حروف نباشد
مگر از پس حذف و زیادت و غیر تکلم کم ازین و زیاده ازین می باشد چون
آسم و عین و هو و کاء و آسم مشتق آن باشد که ماخوذ باشد از اسمی
و غیر چون سماء که ماخوذست از سماء و دنیا که ماخوذست از دنیاء
بسیب قرب او ببال و بعد از آخرت آسم جامد آن باشد که ماخوذ
نباشد از کلمتی چون رخیل و رخیل و آسم وخیل آن باشد
که از سخن عرب نباشد و در میان سخن عرب کاربرد نباشد چون
فرخ و سگ که این کلمه برومی ست و ضد آن اصلی ست چون الجمل
آسم معرب آن باشد که کلمه عجمی باشد و بعضی حروف او را بدل
کنند تا بعربیت نزدیک گردد و کاربرد چون صبح و شجر و قو
و فیروز و ج در تعریب چنگ و مشکوف و پیروزه گویند و ضد
وی عربی ست و آسم مذکر است که موضوع نباشد از جهت نوشتن

چون در سخن آسم متکلم آن باشد که در آخر او سه حرکت تنوین نماید چون
تکلم و غیر تکلم آسم غیر تکلم آن باشد که یک حالت را از هم گرفته باشد چون
انت و کیف و حیث آسم تکلم کم از سه حروف زیاده پنج حروف نباشد
مگر از پس حذف و زیادت و غیر تکلم کم ازین و زیاده ازین می باشد چون
آسم و عین و هو و کاء و آسم مشتق آن باشد که ماخوذ باشد از اسمی
و غیر چون سماء که ماخوذست از سماء و دنیا که ماخوذست از دنیاء
بسیب قرب او ببال و بعد از آخرت آسم جامد آن باشد که ماخوذ
نباشد از کلمتی چون رخیل و رخیل و آسم وخیل آن باشد
که از سخن عرب نباشد و در میان سخن عرب کاربرد نباشد چون
فرخ و سگ که این کلمه برومی ست و ضد آن اصلی ست چون الجمل
آسم معرب آن باشد که کلمه عجمی باشد و بعضی حروف او را بدل
کنند تا بعربیت نزدیک گردد و کاربرد چون صبح و شجر و قو
و فیروز و ج در تعریب چنگ و مشکوف و پیروزه گویند و ضد
وی عربی ست و آسم مذکر است که موضوع نباشد از جهت نوشتن

چون در سخن آسم متکلم آن باشد که در آخر او سه حرکت تنوین نماید چون
تکلم و غیر تکلم آسم غیر تکلم آن باشد که یک حالت را از هم گرفته باشد چون
انت و کیف و حیث آسم تکلم کم از سه حروف زیاده پنج حروف نباشد
مگر از پس حذف و زیادت و غیر تکلم کم ازین و زیاده ازین می باشد چون
آسم و عین و هو و کاء و آسم مشتق آن باشد که ماخوذ باشد از اسمی
و غیر چون سماء که ماخوذست از سماء و دنیا که ماخوذست از دنیاء
بسیب قرب او ببال و بعد از آخرت آسم جامد آن باشد که ماخوذ
نباشد از کلمتی چون رخیل و رخیل و آسم وخیل آن باشد
که از سخن عرب نباشد و در میان سخن عرب کاربرد نباشد چون
فرخ و سگ که این کلمه برومی ست و ضد آن اصلی ست چون الجمل
آسم معرب آن باشد که کلمه عجمی باشد و بعضی حروف او را بدل
کنند تا بعربیت نزدیک گردد و کاربرد چون صبح و شجر و قو
و فیروز و ج در تعریب چنگ و مشکوف و پیروزه گویند و ضد
وی عربی ست و آسم مذکر است که موضوع نباشد از جهت نوشتن

[illegible]

مدرسه توحید
داران آیین و
منشیان الطراح
الفتح حبیب
عادل محمد بن
محمد شمس الدین
پایه و حجاب
پیشرو که دردی
شراب خود را

مقتضای و در جمیع مواضع بسیار مقتضای جمع بنائی بنا می شود

پسند و اقتضای بسیار مقتضای بنا می شود و هر چه باشد یکی و در دو

اقتضا کنند و آنرا فرو گذاشته ایم از جهت اختصار و ایجاز

فصل چهارم در تصغیر تصغیر است باست **فَعِيلٌ** ^{مجرور} **فَعِيلٌ** ^{مجرور}

فَعِيلٌ ^{مجرور} اما **فَعِيلٌ** ^{مجرور} جمعی ثلاثی را باشد چون **كَلَبٌ** ^{مجرور} و **كَلْبٌ** ^{مجرور} و

رَجُلٌ ^{مجرور} و **رَجُلٌ** ^{مجرور} رباعی را باشد مثلاً **رَبَاعٌ** ^{مجرور} و **رَبَاعٌ** ^{مجرور} و

چون **جَعْفَرٌ** ^{مجرور} و **جَعْفَرٌ** ^{مجرور} و **وَدْرِيْهُمُ** ^{مجرور} و **وَدْرِيْهُمُ** ^{مجرور} و **مَنْزِلٌ** ^{مجرور} و **مَنْزِلٌ** ^{مجرور} ^{مثال مشابه رباعی ۱۱}

و **أَكْبَلٌ** ^{مجرور} و **أَكْبَلٌ** ^{مجرور} و **جَدَوٌ** ^{مجرور} و **جَدَوٌ** ^{مجرور} و **سَفَرٌ** ^{مجرور} و **سَفَرٌ** ^{مجرور} ^{نور ۱۲} ^{مثال قاعده ۱۱}

و حروف آخر از خماسی در تصغیر می افتد چنانچه در جمع تکسیر **فَعِيلٌ** ^{مجرور}

کلمه را باشد که چهارم او حرف مدولین باشد چون **يَفْتَحُ** ^{مجرور}

و **مُفْتِحٌ** ^{مجرور} و **عَصْفُورٌ** ^{مجرور} و **عَصْفُورٌ** ^{مجرور} و **قَنْدِيلٌ** ^{مجرور} و **قَنْدِيلٌ** ^{مجرور}

و آن مؤنث سماعی آنچه سه حرفی باشد تا زیاده کنند در تصغیر می

چون **قَمَشٌ** ^{مجرور} و **شَمِيسَةٌ** ^{مجرور} و **حَاسٌ** ^{مجرور} و **وَدُوَيْرٌ** ^{مجرور} و بسیار باشد که حرفهای

تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای رومی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای یونانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای عبری
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای لاتین
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای روسی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای چینی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ژاپنی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هندی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای عربی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای سریلانکایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایلندی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ویتنامی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای فیلیپینی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای اندونزیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای مالایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای مالزیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای سنگاپوری
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای برونئیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایوانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هنگ کونگی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ماکائو
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایوانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هنگ کونگی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ماکائو

میان الفبای شلام و اول کلمه زیاد کردند اما گفته شود این حرکت زیر پرچ
 الف ساکن باشد چنانکه پیش ازین گفته شده است و ازین جمله همیشه یک
 حروف مشترک است میان تازی و پارسی و هشت حروف مخصوص است
 بسخن تازی که در سخن پارسی نباشند و نظام وی **صعیق ثط**
حظ است اما صادی که بزبان پارسی بیگویند چون **صح**
صل سین است ای شریخ و سه و پنجمین **عین** الفست **ق** قاف کا و ط ا و
 تا با و هشت حروف دیگر که معروف نیست مخصوص است بسخن پارسی چون
 پای پلینه و پنبه و جیم چند و چرم و ژامی ژاله و اژدها و قای فاشره و
 فرج و گان گرز و گزند و قاسی خوشی و خوش و او و شور و جنی تلخ و یکی شیر
 بمعنی اسد **فصل دوم** در خارج و آن **بست** نه حرف است شش مخارج است
 خلق و برین زبان و میان زبان و گران زبان و شیر زبان و لب و آذر
 خلق شش حروف خیزد **خ** **ح** **ج** **گ** **ز** **ر** و این همه را خلق گویند
 و ازین زبان دو حرف خیزد بعونت **ن** **کام** **ق** **ا** و آنرا همواره گویند
 و از میان زبان سه حرف خیزد بعونت **م** **یانه** **کام** **ج** **م** **ی**

تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای رومی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای یونانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای عبری
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای لاتین
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای روسی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای چینی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ژاپنی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هندی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای عربی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای سریلانکایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایلندی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ویتنامی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای فیلیپینی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای اندونزیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای مالایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای مالزیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای سنگاپوری
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای برونئیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایوانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هنگ کونگی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ماکائو
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایوانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هنگ کونگی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ماکائو

تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای رومی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای یونانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای عبری
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای لاتین
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای روسی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای چینی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ژاپنی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هندی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای عربی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای سریلانکایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایلندی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ویتنامی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای فیلیپینی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای اندونزیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای مالایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای مالزیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای سنگاپوری
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای برونئیایی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایوانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هنگ کونگی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ماکائو
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای تایوانی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای هنگ کونگی
 و تفاوت میان الفبای پارسی و الفبای ماکائو

[illegible][illegible][illegible]

و چون در این کتاب که در بیان این امر است

و چون در این کتاب که در بیان این امر است
 شدیدی بهشت حروف است که آواز را و قوت و در مجموع و بی این باشد که
 قطعت یا آواز است و هر وقت که آواز می شنید و در خود است
 آنرا متوسط گویند و متوسط نیز بهشت حرف است که آواز آن بهشت
 آید و قوت و مجموع آن را در قوت و آواز و باقی رزوه است
 و آن سه سوره حروف است که مجموع او این است خط هـ
 خط سبقت خط شش و مطبقه چهار حروف است که گفتن او
 زبان در کام نه نشیند چون خط ط و باقی منفعت است و
 مستطیقه حرف است که در گفتن می بر زبان بسوی کام رود خط
 خط ط و خ ح ق که مجموع وی اینست خط ط خط و باقی
 مستطیقه است و قوت و لایق بهشت حروف است شش حرف است که در گفتن او
 این باشد و قوت و لایق بهشت حروف است شش حرف است که در گفتن او
 شش حرف است که در گفتن او شش حرف است که در گفتن او
 قال الشاعر عَصَا عَسْطُونٍ لَوْ نَهَاكَ عَنْهَا لَهَا آيَاتِي مَعْدَمَةٌ

و چون در این کتاب که در بیان این امر است
 شدیدی بهشت حروف است که آواز را و قوت و در مجموع و بی این باشد که
 قطعت یا آواز است و هر وقت که آواز می شنید و در خود است
 آنرا متوسط گویند و متوسط نیز بهشت حرف است که آواز آن بهشت
 آید و قوت و مجموع آن را در قوت و آواز و باقی رزوه است
 و آن سه سوره حروف است که مجموع او این است خط هـ
 خط سبقت خط شش و مطبقه چهار حروف است که گفتن او
 زبان در کام نه نشیند چون خط ط و باقی منفعت است و
 مستطیقه حرف است که در گفتن می بر زبان بسوی کام رود خط
 خط ط و خ ح ق که مجموع وی اینست خط ط خط و باقی
 مستطیقه است و قوت و لایق بهشت حروف است شش حرف است که در گفتن او
 این باشد و قوت و لایق بهشت حروف است شش حرف است که در گفتن او
 شش حرف است که در گفتن او شش حرف است که در گفتن او
 قال الشاعر عَصَا عَسْطُونٍ لَوْ نَهَاكَ عَنْهَا لَهَا آيَاتِي مَعْدَمَةٌ

و چون در این کتاب که در بیان این امر است

چون قال مورخان فی لغت که در اصل قول و بقیه بوده است
 و این نوع در قسمت افعال مستوفی گفته شده است

فصل پنجم در نقل نقل بر دو گونه است نقل حرفی از نقل بحلی
 چون جازب و جاذب و ناقه و آینه و قوس و قزح و چون هارن
 و هارن و حال وی در کتاب لغت و بر اعلیٰ توان گفت نقل
 حرکت و آن دو گونه است نقل حرکت از حرفی بحرفی چنانچه در
 مضاعف و اجوف و مخفیف همزه یاد کرده شده است چون یذبح
 و یقول و قد افلح و نقل حرکت از جفتی بجفتی چون قولی که آنرا قولن
 کنند پس قلن و یقین که آنرا یقین کنند پس یقین گویند و چون
 نقل حرکت از فتحه بکسره از جهت آمله و آن است که ماقبل مای تانیث یا
 کسره کنند و وقت چون بکسره و یفتح و سر شجره و یا الف را بجهانند کسره
 یا و فتحه ماقبل ویرا بسوی کسره چون عاکل و شاعر و حاکم و الف
 آمله نه الف تمام باشد زیرا تمام و فتحه ماقبل می نه فتحه تمام باشد و کسره تمام
 و موجب آمله شش چیز است که پیش از الف بود یا پس از الف

چون جازب و جاذب و ناقه و آینه و قوس و قزح و چون هارن
 و هارن و حال وی در کتاب لغت و بر اعلیٰ توان گفت نقل
 حرکت و آن دو گونه است نقل حرکت از حرفی بحرفی چنانچه در
 مضاعف و اجوف و مخفیف همزه یاد کرده شده است چون یذبح
 و یقول و قد افلح و نقل حرکت از جفتی بجفتی چون قولی که آنرا قولن
 کنند پس قلن و یقین که آنرا یقین کنند پس یقین گویند و چون
 نقل حرکت از فتحه بکسره از جهت آمله و آن است که ماقبل مای تانیث یا
 کسره کنند و وقت چون بکسره و یفتح و سر شجره و یا الف را بجهانند کسره
 یا و فتحه ماقبل ویرا بسوی کسره چون عاکل و شاعر و حاکم و الف
 آمله نه الف تمام باشد زیرا تمام و فتحه ماقبل می نه فتحه تمام باشد و کسره تمام
 و موجب آمله شش چیز است که پیش از الف بود یا پس از الف

فصل ششم در نقل نقل بر دو گونه است نقل حرفی از نقل بحلی
 چون جازب و جاذب و ناقه و آینه و قوس و قزح و چون هارن
 و هارن و حال وی در کتاب لغت و بر اعلیٰ توان گفت نقل
 حرکت و آن دو گونه است نقل حرکت از حرفی بحرفی چنانچه در
 مضاعف و اجوف و مخفیف همزه یاد کرده شده است چون یذبح
 و یقول و قد افلح و نقل حرکت از جفتی بجفتی چون قولی که آنرا قولن
 کنند پس قلن و یقین که آنرا یقین کنند پس یقین گویند و چون
 نقل حرکت از فتحه بکسره از جهت آمله و آن است که ماقبل مای تانیث یا
 کسره کنند و وقت چون بکسره و یفتح و سر شجره و یا الف را بجهانند کسره
 یا و فتحه ماقبل ویرا بسوی کسره چون عاکل و شاعر و حاکم و الف
 آمله نه الف تمام باشد زیرا تمام و فتحه ماقبل می نه فتحه تمام باشد و کسره تمام
 و موجب آمله شش چیز است که پیش از الف بود یا پس از الف

تو نیز چون ملکوتی و مضافاً آن باشد که از حروف اصلی او

دو حرف اولی که جنس باشد و آن بر دو نوع است یکی مثلاً اشی که صیغ

لازمی از یک جنس باشد چون شکر و شبنم و دهم رباعی که فاکلمه

ولام اول وعین کلمه لام ثانی و اوازی که همس باشد چون نزل و

[illegible]

حَدَّثَنَا الْفَلَكَنْدَن حَرِثُ عَلْتُ بْنُ دُونَ قُلُّ أَيْدَالِ شَتْنِ حَرْنِي

بجای حرفی دیگر بود چون سراسر اسکان انگندن حرکت بود چون

یَدُکُو اَو غَا مِ آوَر دَن دو حُر و تَجَانَس بُو یَکی بَار وَتَلَفْظ جُن
در اصل یکدَه هُو بُو دَن اَو غَا مِ آوَر دَن دو حُر و تَجَانَس بُو یَکی بَار وَتَلَفْظ جُن

مَدَّ اَصُول مَشْهُورٌ بِحُجْرَةِ سَفَرْدَه كِه سَاكِنِ بَاشَد دُوسَا سَمِ يَا دِفْعِلِ

روا باشد که ویرا بدک کنند بحرف علتی که مناسب حرکت ماقبل حظه

باشد و اگر متحرک باشد بیک کند چون علت مناسب حرف اقبل حمزه
اعترا شد و از حمزه ساکن گذشت ۱۱

اگر با قبل مجمره و او و یایای ساکن شده زائده باشد یایای تصغیر برای

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

تحقیقی یا تقدیری افتد و حرکت یا مخالفت و یا باشد آن و لا یفید چون

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

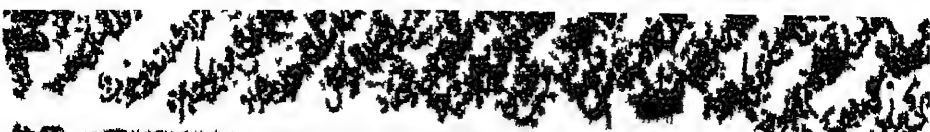
بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

بنا بر آنکه در شصت و شش قیاسی از تخفیف و اغوات و سبب چون تکوین و

و یا حرکت باشد حرکت لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم

التباس مفرد این باشد و بر وزن فعلی نباشد و نام کلیه

حرف علت نباشد و در معنی آن واو و یا که تصحیح وی واجب نیست نباشد

و در آن کلمه تحلیلی دیگر از جنس وی نیفتاده باشد واجب بود ابدال

آن واو و یا بالعت برای تخفیف چون قال و یا ع و دعاء و رمی و اگر

یا وجود این شرائط تصحیح کند شاذ بود چون قود و عیب و خونه

و حوکه بخلاف دعاء و رمی و دعاء و رمی و هیجان و صوری و

حیدری و عوس و صید و طوی و قوی بر اضی معتل العین که

مستحق العین باشد و ضمیر مرفوع باره متحرک و متصل شود و اگر واوی

باشد نقل کند بضم و اگر ای باشد نقل کند بکسر و حرکت واو و یا نقل کنند و

با قبل و بعد از الیه حرکت با قبل تا ضمه لالت کند و او و کسر بر یا نزدیک

حذف واو و یا برای اعتبار اجتماع ساکنین چون قلت و بخت بخلات

و یا حرکت باشد حرکت لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم

التباس مفرد این باشد و بر وزن فعلی نباشد و نام کلیه

حرف علت نباشد و در معنی آن واو و یا که تصحیح وی واجب نیست نباشد

و در آن کلمه تحلیلی دیگر از جنس وی نیفتاده باشد واجب بود ابدال

آن واو و یا بالعت برای تخفیف چون قال و یا ع و دعاء و رمی و اگر

یا وجود این شرائط تصحیح کند شاذ بود چون قود و عیب و خونه

و حوکه بخلاف دعاء و رمی و دعاء و رمی و هیجان و صوری و

حیدری و عوس و صید و طوی و قوی بر اضی معتل العین که

مستحق العین باشد و ضمیر مرفوع باره متحرک و متصل شود و اگر واوی

باشد نقل کند بضم و اگر ای باشد نقل کند بکسر و حرکت واو و یا نقل کنند و

با قبل و بعد از الیه حرکت با قبل تا ضمه لالت کند و او و کسر بر یا نزدیک

حذف واو و یا برای اعتبار اجتماع ساکنین چون قلت و بخت بخلات

و یا حرکت باشد حرکت لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم و یا قبل او مستحق باشد بطریق لازم

التباس مفرد این باشد و بر وزن فعلی نباشد و نام کلیه

حرف علت نباشد و در معنی آن واو و یا که تصحیح وی واجب نیست نباشد

و در آن کلمه تحلیلی دیگر از جنس وی نیفتاده باشد واجب بود ابدال

آن واو و یا بالعت برای تخفیف چون قال و یا ع و دعاء و رمی و اگر

یا وجود این شرائط تصحیح کند شاذ بود چون قود و عیب و خونه

و حوکه بخلاف دعاء و رمی و دعاء و رمی و هیجان و صوری و

حیدری و عوس و صید و طوی و قوی بر اضی معتل العین که

مستحق العین باشد و ضمیر مرفوع باره متحرک و متصل شود و اگر واوی

باشد نقل کند بضم و اگر ای باشد نقل کند بکسر و حرکت واو و یا نقل کنند و

با قبل و بعد از الیه حرکت با قبل تا ضمه لالت کند و او و کسر بر یا نزدیک

حذف واو و یا برای اعتبار اجتماع ساکنین چون قلت و بخت بخلات

خفتن زیر اگر اصل دولت و استقامت را بکلیت و بیست ممکن نیست

از سبب قتل و کشتن و در طاعت و عبادت و در دولت و موجود است

هتروا که در صدر بود و در فعل و تحلیل شده باشند و قبل او کسور باشد
 احوال را که در تمام است ۱۲

یاشو و خون قائم قیامًا بخلاف قانوم قواۃ ابروا و یک در و وحدان
 بزرگواران حضرت کبریا

سالن باشد و بعد از آن جمع افتد و امیل و کسور باشد شود چون

سرویس سیرایش و خوش و چیا یمن هر دو ویدیه در سبیل ماندن
باغها

شکل بود و قلم و سکه سکه - غلام و مالش که که است و با و با

نقل کرده با قبل و بعد برای این و آن گفتند و این سخن را نقل و بسط و مقبول

وَمِنْهُنَّ مَنْ هُوَ كَرِيمٌ

و یا ملاقی ساکن نباشد تحقیقا نقدی زو لام کفر حرف غلط نباشد و زیادت

مشتق میان اسم و فعل در اَوَّل کلمه نباشد و کلمه برای تعجب نباشد

چون یقالہ میثاق بخلاف مقولہ و مقولہ و اقوی و ابیض

شعبه

وَأَقُولُ فِي مَا أَهْلُ الْوَحْدَانَةِ وَكَأَنَّ رَأْيَ جَمْعٍ مِنْ أَهْلِ الْوَحْدَانَةِ فِي تَحْقِيقِ كُنْزِ شَاذٍ بَعْدَ جَوْنٍ
 وَاسْتَحْوَذَ وَحِينَ كَلَّمَ بِمَعْنَى بَابِ أفعالٍ وَاسْتَفْعَالٍ قَلْبٍ كَرْدَةٍ شَوْ
 بِالْفِ بَرَأِي مَوَاقِفَتِ مَاضِي وَحَزَفَ كَرْدَةٍ شَوْ دَازِ جِهَتِ اجْتِمَاعِ كَانِينَ
 وَتَأْوِيرَ آخِرِ عَرُوضٍ وَادَوَ شَوْ جَوْنٍ إِقَامَةً وَاسْتِقَامَةً هَرَوَاوِيَا
 كَمَا مَشْرُكٌ بِاشْدٍ وَمَقْبِلٌ أَوْ سَاكِنٌ حَرَكَتِ بَرَانٍ وَادَوِيَا شَوَانِدَارِ نَزِيرِ كَهْ
 حَكَمَ أَنْ وَادَوَ حَكَمَ حَرَفٍ صَحِيحٌ جَوْنٍ دَلَوَ وَظَمِي كَأَنَّ مَقْبِلٌ وَادَوِيَا مَشْرُكٌ
 بَوَدِ بَضْمِ يَا بَكْسَرِ وَضَمِّهِ وَكُسْرِهِ بَرَانٍ وَادَوِيَا شَوَارِ دَاشْدَةِ سَاكِنِ كَشْدِ
 بَرَأِي تَخْفِيفِ جَوْنٍ قَبِيلِ وَبَيْعِ وَيَدُ وَخَوَ وَبَرَأِي هَرَوَاوِيَا كَهْ بِعَرَفِ
 اِسْتِمَ فَاغْلَ افْتَدَوَ فَعْلٌ أَوْ تَعْلِيلِ شَدَّ بِاشْدٍ بَدَلِ كَرْدَةٍ شَوْ دَهْمَزِ
 بِاعْتِبَارِ اِعْلَالِ فَعْلٍ جَوْنٍ قَائِلِ وَبَيَّاعِ بِخِلَافِ عَاوِيَا وَصَايِدِ
 بَرَوَاوِيَا كَهْ دَرِطِ افْتَدَا دَرِطِ حَكَمِ طَرَفِ نَزِيرِ كَهْ اتِّصَالِ چِيزِ كِهْ زَا اِسْتَدِ
 بَوَدِ وَيَشِ از وِ بَعِ الْفِ زَا اِسْتَدِ بَسْمَزِدَهْ كَرْدِ جَوْنِ

وَأَقُولُ فِي مَا أَهْلُ الْوَحْدَانَةِ وَكَأَنَّ رَأْيَ جَمْعٍ مِنْ أَهْلِ الْوَحْدَانَةِ فِي تَحْقِيقِ كُنْزِ شَاذٍ بَعْدَ جَوْنٍ
 وَاسْتَحْوَذَ وَحِينَ كَلَّمَ بِمَعْنَى بَابِ أفعالٍ وَاسْتَفْعَالٍ قَلْبٍ كَرْدَةٍ شَوْ
 بِالْفِ بَرَأِي مَوَاقِفَتِ مَاضِي وَحَزَفَ كَرْدَةٍ شَوْ دَازِ جِهَتِ اجْتِمَاعِ كَانِينَ
 وَتَأْوِيرَ آخِرِ عَرُوضٍ وَادَوَ شَوْ جَوْنٍ إِقَامَةً وَاسْتِقَامَةً هَرَوَاوِيَا
 كَمَا مَشْرُكٌ بِاشْدٍ وَمَقْبِلٌ أَوْ سَاكِنٌ حَرَكَتِ بَرَانٍ وَادَوِيَا شَوَانِدَارِ نَزِيرِ كَهْ
 حَكَمَ أَنْ وَادَوَ حَكَمَ حَرَفٍ صَحِيحٌ جَوْنٍ دَلَوَ وَظَمِي كَأَنَّ مَقْبِلٌ وَادَوِيَا مَشْرُكٌ
 بَوَدِ بَضْمِ يَا بَكْسَرِ وَضَمِّهِ وَكُسْرِهِ بَرَانٍ وَادَوِيَا شَوَارِ دَاشْدَةِ سَاكِنِ كَشْدِ
 بَرَأِي تَخْفِيفِ جَوْنٍ قَبِيلِ وَبَيْعِ وَيَدُ وَخَوَ وَبَرَأِي هَرَوَاوِيَا كَهْ بِعَرَفِ
 اِسْتِمَ فَاغْلَ افْتَدَوَ فَعْلٌ أَوْ تَعْلِيلِ شَدَّ بِاشْدٍ بَدَلِ كَرْدَةٍ شَوْ دَهْمَزِ
 بِاعْتِبَارِ اِعْلَالِ فَعْلٍ جَوْنٍ قَائِلِ وَبَيَّاعِ بِخِلَافِ عَاوِيَا وَصَايِدِ
 بَرَوَاوِيَا كَهْ دَرِطِ افْتَدَا دَرِطِ حَكَمِ طَرَفِ نَزِيرِ كَهْ اتِّصَالِ چِيزِ كِهْ زَا اِسْتَدِ
 بَوَدِ وَيَشِ از وِ بَعِ الْفِ زَا اِسْتَدِ بَسْمَزِدَهْ كَرْدِ جَوْنِ

وَأَقُولُ فِي مَا أَهْلُ الْوَحْدَانَةِ وَكَأَنَّ رَأْيَ جَمْعٍ مِنْ أَهْلِ الْوَحْدَانَةِ فِي تَحْقِيقِ كُنْزِ شَاذٍ بَعْدَ جَوْنٍ
 وَاسْتَحْوَذَ وَحِينَ كَلَّمَ بِمَعْنَى بَابِ أفعالٍ وَاسْتَفْعَالٍ قَلْبٍ كَرْدَةٍ شَوْ
 بِالْفِ بَرَأِي مَوَاقِفَتِ مَاضِي وَحَزَفَ كَرْدَةٍ شَوْ دَازِ جِهَتِ اجْتِمَاعِ كَانِينَ
 وَتَأْوِيرَ آخِرِ عَرُوضٍ وَادَوَ شَوْ جَوْنٍ إِقَامَةً وَاسْتِقَامَةً هَرَوَاوِيَا
 كَمَا مَشْرُكٌ بِاشْدٍ وَمَقْبِلٌ أَوْ سَاكِنٌ حَرَكَتِ بَرَانٍ وَادَوِيَا شَوَانِدَارِ نَزِيرِ كَهْ
 حَكَمَ أَنْ وَادَوَ حَكَمَ حَرَفٍ صَحِيحٌ جَوْنٍ دَلَوَ وَظَمِي كَأَنَّ مَقْبِلٌ وَادَوِيَا مَشْرُكٌ
 بَوَدِ بَضْمِ يَا بَكْسَرِ وَضَمِّهِ وَكُسْرِهِ بَرَانٍ وَادَوِيَا شَوَارِ دَاشْدَةِ سَاكِنِ كَشْدِ
 بَرَأِي تَخْفِيفِ جَوْنٍ قَبِيلِ وَبَيْعِ وَيَدُ وَخَوَ وَبَرَأِي هَرَوَاوِيَا كَهْ بِعَرَفِ
 اِسْتِمَ فَاغْلَ افْتَدَوَ فَعْلٌ أَوْ تَعْلِيلِ شَدَّ بِاشْدٍ بَدَلِ كَرْدَةٍ شَوْ دَهْمَزِ
 بِاعْتِبَارِ اِعْلَالِ فَعْلٍ جَوْنٍ قَائِلِ وَبَيَّاعِ بِخِلَافِ عَاوِيَا وَصَايِدِ
 بَرَوَاوِيَا كَهْ دَرِطِ افْتَدَا دَرِطِ حَكَمِ طَرَفِ نَزِيرِ كَهْ اتِّصَالِ چِيزِ كِهْ زَا اِسْتَدِ
 بَوَدِ وَيَشِ از وِ بَعِ الْفِ زَا اِسْتَدِ بَسْمَزِدَهْ كَرْدِ جَوْنِ

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم ما خروا في كونه كما در اصل بخت اول
 بود و او بقادر و هووی باشد لام تا کید مفتوح در اول
 و نون ثقیله مفتوح در هشت جا یعنی سوا سی چار ثثنیه دو
 جمع مؤنث در آخر آمد و ما تلبس در واحد مذکر غائب
 و حاضر مؤنث غائب و دو صیغه محکم مفتوح می شود
 بسم الله الرحمن الرحيم ما خروا في كونه كما در اصل چون
 لام تا کید مفتوح در اول و آمد نون اعرابی ساکن و نون
 ثقیله اکسوره شش جا چار ثثنیه دو جمع مؤنث در آخر
 گردید بسم الله الرحمن الرحيم ما خروا في كونه كما در لغت
 بنی تیم که در اصل بختیون بود چون لام در اول
 و نون تا کید مفتوح و ما قبل مضموم در جمع مذکرین بعد
 سقوط نون اعرابی در آخر آمد بسبب استعانة

[illegible]

امر معروف

وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْسَوا وَلِأَن قُلُوبَهُمْ غَاظَتْ وَلِيُخَالِطُوا ظُلُومَهُمْ أَجْرًا غَيْرَ الْمَبْذُورِ

[illegible]

[illegible]

